

Hugo Bouter

De huid van het brandoffer

‘En de priester die iemands brandoffer brengt – de huid van het brandoffer dat hij brengt, zal voor die priester zijn’.

Leviticus 7:8

Vraag

In toespraken over de offers wordt soms gesteld dat de priester zich tooide met de huid van het brandoffer. Ik heb de vraag of dit wel correct is.

Antwoord

De aanname dat de priester zich hulde in de huid van het offerdier is wel een beetje naïef en alleen gebaseerd op Genesis 3:21, waar de Heere God kleren van huiden maakte en Adam en Eva ermee bekleedde.

Zij bedekten zichzelf niet met de huiden van de offerdieren, maar God Zelf maakte eerst passende kleren hiervan voor hen! De typologische les is inderdaad dat God de zondaar bekleedt met Christus en hem aangenaam maakt in Zijn geliefde Zoon (Ef. 1:6).

Het zou echter in strijd zijn met de voorgeschreven ambtskleding van de priesters in Exodus 29 en Leviticus 8, wanneer zij zich in huiden zouden tooien.

Bovendien, stel dat de priester eenmaal per dag een brandoffer bracht voor een Israëliet, wat moest hij dan doen met al die huiden die hij mocht meenemen naar huis? Omdat die een deel van zijn inkomen vormden, evenals bepaalde delen van

de spijsoffers en de vredeoffers, stel ik me zo voor dat de priester regelmatig huden bij de leerbereider heeft gebracht, die er vervolgens mantels in allerlei soorten en maten van kan hebben gemaakt, mogelijk ook voor het gezin van de priester. Pas na deze overwegingen kun je m.i. nadenken over een goede typologische invulling van de bepaling in Lev. 7:8. Wel kun je in algemene zin stellen dat de rijkdom van de offers – en voor ons van het Offer – ten goede kwam aan de offeraars en aan de priesters.

OudeSporen 2020

